

Oponentský posudek

diplomové práce

Martina Grácie

na téma

„Postavení správce konkursní podstaty“

Kandidát předložil práci na uvedené téma v rozsahu celkem 84 stran (včetně seznamu literatury a ostatních pramenů i 7 stran úvodu a 3 stran závěru samotná stať má pak 66 stran), čímž z hlediska formálního v podstatě vyhověl požadavkům kladeným na práce tohoto druhu.

Z hlediska systematického je práce rozdělena – vedle obsáhlejšího úvodu, v němž se autor vyjadřuje k cíli práce a stručnějšího závěru – na 15 kapitol věnovaných jednotlivým dílčím aspektům pojednávané problematiky. Z hlediska tématu mají větší význam zejména kapitoly 6 (Práva a povinnosti správce), 10 (Způsob zpeněžení majetku náležejícího do konkursní podstaty), v ostatních se autor zabývá buď obecnými otázkami konkursního řízení (konkurs, konkursní soud, návrh na prohlášení konkursu, konkursní podstata), případně zvláštními otázkami (účinky prohlášení konkursu, nucené vyrovnání, trestněprávní exkurz). Toto autorovo systematické pojetí práce lze bez větších výtek akceptovat, byť ne vždy důsledně přihlíží k tématu práce a více se zabývá aspekty samotné činnosti správce, nikoli otázkami jeho postavení (v tomto kontextu bych uvítal – i s ohledem na stav legislativních prací na úseku konkursního řízení a autorem v tomto směru i vymezený cíl práce – bližší pohled na řešení obecného procesního postavení správce v rámci procesních konkursních subjektů – tedy řešení vztahu soud-správce-věřitel/zástupci věřitelů).

Z hlediska věcného autor v zásadě až na výše uvedenou systematickou výtku zadané téma zpracoval úplně a přehledně, vyjadřuje se jasně a srozumitelně, pracuje s vyznačenými prameny, ale je třeba konstatovat jeden zásadní problém – práce postrádá obvyklý standard poznámkového aparátu, a rovněž tak vykazuje absenci judikatury (a to i v tom základním pojetí). Výsledkem tohoto přístupu autora je pak sice solidně zvládnuté téma, nicméně spíše popisným způsobem, bez hlubšího ponoru do teoretické literatury nebo aplikační praxe na konkrétních příkladech a bez možností hlubší diskuse k jednotlivým dílčím otázkám. Práce pak vyznívá méně příznivě, než by dle mého názoru v silách autora bylo. Důvod, proč tomu tak je, je mimo rámec tohoto hodnocení a tuto otázku si musí zodpovědět autor sám. I způsob citace (např. stanoviska NS ČR) napovídá, že tomuto aspektu zřejmě nevěnoval tolik pozornosti, kolik by si logicky zasloužila. To, že práce neobsahuje věcné nepřesnosti, jež by snižovaly její kvalitu, pak z nemalé míry pramení i z nedostatku autorovy odvahy se do sporných témat pouštět a pak se případně dopustit nepřesností, jež by ovšem v takovém případě bylo možno tolerovat z jiných důvodů.

I přes výše uvedené nedostatky je práce způsobilá k obhajobě, v jejímž rámci by se měl autor soustředit na výše uvedený vztah procesních subjektů v konkursu a rovněž na otázku odpovědnosti správce za výkon jeho činnosti.

JUDr. Petr Smolík, Ph.D.

V Praze dne 6. března 2006